

stærkt Snefog og især som i denne Tid, naar det er Isflag, naar der kan lægge sig et helt Lag Is paa disse Gangbrædter og Særnstænger, som Konduktørerne skulle bevæge sig paa og holde sig fast i. Det forekommer mig at være et helt uhyggeligt Syn, naar man ved Mattetid sidder inde i den varme Kupee og saa uden for de frosne Ruder ser Konduktøren komme med Vagten paa Bryttet og banke paa for at faa Hjælp til at lukke Vinduet op. Jeg tror ikke, jeg behøver videre at udvilde, hvilke Farer Konduktørerne kunne være udsatte for. Vi have jo desværre Erfaring for, at det sker, at Konduktøren under Tiden falder af Toget og kommer til Skade. I Norge har man den samme Slags Personvogne som her, og i Begyndelsen brugte man den samme Maade at efterse Billetterne som hos os. Men da saa et Par Konduktører havde tilfat Livet, forandrede man det saaledes, at Billetterne bleve eftersete paa Stationerne, og det er det, jeg vil foreslaa indført her. Men jeg antager, at der saa behøves et større Antal Konduktører for at overkomme det i rimelig Tid, for at Toget ikke skal forsinkes alt for meget derved, og derfor vil jeg foreslaa, at disse to Poster, som jeg har nævnt, maa blive forhøjede. Udgifterne beløbe sig for Øjeblikket i det hele taget til 268,800 Kr. Denne Sum maa naturligvis forhøjes, naar der indføres en Forhøjelse i Konduktørernes Antal, med mindre der, som jeg før mente at iagttage, da den højtærede Indenrigsminister talte, netop paa Stationerne er overflødig Arbejdskraft, og denne overflødige Arbejdskraft da maatte kunne benyttes til Hjælp med at efterse Billetterne. Kan dette ikke lade sig gøre, maa vi have, mener jeg, flere Konduktører. Jeg tillader mig at opfordre den højtærede Minister til at udtale sig om denne Sag, ligesom jeg ogsaa ønsker, at den ærede Ordfører vil udtale sig. Jeg haaber, jeg faar Medhold fra de to Herrer. Jeg ved, at der her i Tinget er mange, der misbillige den Maade, hvorpaa Konduktørerne maa efterse Billetterne, og jeg tror ogsaa, det store Publikum vil være tilfreds med, at der sker en Forandring i den Retning.

Den fungerende Ordfører (Neergaard): Jeg har bedt om Ordet allerede nu, for at besvare de udførlige Bemærkninger, hvormed den højtærede Minister imødegik mit Foredrag fra i Gaar. Jeg kan dog ikke sige andet, end at over for de Behøvelser, som baade privat og offentligt ere bleve gjort Udalget, fordi det har beklippet Særnbanebudgettet for stærkt, havde den højtærede Ministers Udtalelser noget

dist beroligende ved sig. Jeg tager mig nemlig ikke særdeles nær, at den højtærede Minister mente, at vi paa forskellige Punkter vare gaaede noget for lavt ned med de kalkulatoriske Summer. Det er jo ganske naturligt, at den højtærede Minister, der har stillet Forslagene saa meget højere, maa mene det, men der var navnlig en enkelt Udtalelse af Ministeren, som glædede mig i høj Grad. Ministeren sagde, at Udvalget paa ingen Maade var paa den sikre Side her, for det ahang fuldstændigt af Forretningssgangen, hvor meget der maatte gives ud; vi kunde jo ikke afvise en stærkt forøget Godstrafik, vi maatte sætte saa mange Tog i Gang, som vare nødvendige; der kunde desuden indtræffe Sygdomstilfælde, stærkt Snefald og overmaade mange andre Tilfælde, som man selvfølgelig ikke her kunde beregne; men — tilføiede den højtærede Minister — naar Summerne ere satte saa knapt, saa nødvendiggøres for mig hver Gang der viser sig Nødvendighed for at komme over disse Summer, meget vanskelige og indviklede Forhandlinger med Særnbanebestyrelsen derom. Det er ikke, som naar Summerne ere satte rigeligt, hvor Særnbanebestyrelsen altsaa kan disponere inden for den Ramme; nu maa derimod Overstridelsen ske paa Ministerens Ansvar; der skal mange Forhandlinger til, og det volder en hel Del Bæmper i Forretningssgangen. Det kan muligt være ubehageligt for den højtærede Minister; men for Folketallet her, fra det Synspunkt, hvorfra vi se Sagen, er det en stor Beroligelse at vide, at det ikke vil blive saa ganske let at komme over disse Summer her. Vort Maal med Begrænsningen af Budgettet har været det, at saa Udgiften ganske flækkelig ned. Vi ere paa ingen Maade blinde for, at det maatte bliver nødvendigt, som jeg ogsaa udtalte, da jeg havde Ordet her første Gang, at komme over disse Summer paa enkelte Punkter; paa andre kan man saa maatte komme under dem. Men det, hvori vi skulle finde vor Beroligelse, er netop det Tilfagn fra den højtærede Minister i Dag, og som jeg er meget glad ved, nemlig at det skal ikke blive let at komme over dem, at der skal ganske særlige og tvingende Grunde til. Og nu er det klart, at disse Poster her slet ikke kunne forstaaes anderledes, end at naar der f. Eks. kommer en meget streng Is- og Snevinter, naar der udbryder en Kolera- eller Influenzaepidemi og den Slags Ting; naar Vejrtilget er i ganske særlig Grad ugunstigt for Vedligeholdelsen af Driftsmateriellet o. s. v.; eller naar der kommer andre ganske uforudsete